

Congres VLD Bierbeek. 1 april 2007.

Beste vrienden,

Jan Vangramberen, Dirk Meurrens, Jan Buyse en ikzelf zijn in hetzelfde jaar in de politiek gestapt. Dat was voor de gemeenteraadsverkiezingen van 1982, onze partij heette toen nog PVV. Dat is dus 25 jaar geleden. Monica Stroobants vervoegde ons 6 jaar later. Na zo'n lange periode is het tijd om de vlag door te geven aan een nieuwe generatie.

Ik werd voorzitter in 1998, dat is dus ook al bijna 10 jaar. Hiermee heb ik de regel gebroken die ik mijn hele professionele carrière gehuldigd heb: namelijk maximum 5 jaar in dezelfde functie blijven.

Voordat jullie kunnen zeggen dat ik verstar, vasthoud aan mijn gewoontes, niet meer open sta voor nieuwe ideeën, niet meer creatief ben, enz. verkiez ik de leiding door te geven. Dat wil niet zeggen dat ik de partij laat stikken. Ik blijf in het bestuur.

Ik kan nu wat afstand te nemen van de dagdagelijkse problemen en zal wat meer tijd hebben om te filosoferen over het liberalisme en daar begin ik dus mee in deze afscheidsrede.

1. MACHT VS VERANTWOORDELIJKHEID

Iedereen die aan politiek doet, heeft ambitie. Sommigen willen de macht om de macht zelf – en denk nu niet dat dit niet geldt voor onze partij, elke partij heeft zulke strebers in zijn rangen. Zo iemand geniet van de macht en de meeste van zijn beslissingen dienen om – vooral zichzelf – te overtuigen dat hij machtig is. Toen Chirac president van Frankrijk werd, was zijn eerste beslissing om enkele kernproeven te doen in de Stille Zuidzee, want dat was een beslissing die alleen de president mocht nemen.

Veel belangrijker dan macht, is verantwoordelijkheid. Ik wil dat met enkele voorbeelden uit ons laatste verkiezingsprogramma illustreren.

1.1. INSPRAAK

Het is een dooddoener om als mandataris te zeggen: "Ik ben door het volk verkozen en nu kan ik gedurende 6 jaar doen wat **IK** vind dat er moet gedaan worden". Zo iemand gebruikt zijn macht.

Iets anders is het om zijn verantwoordelijkheid op te nemen. Dat houdt in dat men de burgers juiste informatie geeft. Dat men de mening van de burgers vraagt. Daarmee rekening houdt en pas daarna beslist.

Een verantwoordelijke bestuurder durft ook nee te zeggen. Als de bewoners van bijvoorbeeld de Pastoriestraat een snelheidsbeperking van 30 km/u vragen, dan volstaat het niet deze enkele mensen tevreden te stellen ten koste van alle weggebruikers die door deze straat moeten. Een verantwoordelijke mandataris houdt rekening met alle gebruikers van deze straat : zij die er wonen en zij die er dagelijks doorrijden.

1.2. FINANCIES

De belastingen werden in de laatste twee legislaturen drastisch verhoogt. De aangehaalde redenen hiervoor – de politiehervorming en de gemeentelijke aandelen in Electrabel – bleken achteraf ongegrond. Dit was een machtsbeslissing.

Een verantwoordelijke bestuurder baseert zich niet op vermoedens, maar gebruikt

juiste gegevens en informeert de burgers wat hij met de meerinkomsten van die belastingverhoging wil doen.

1.3. VEILIGHEID

Een machthebber beslist volgens zijn eigen ideeën wat er moet gebeuren, of volgt gewoon de mode. Een verantwoordelijke bestuurder doet niet mee aan modeverschijnselen, maar houdt rekening met de totale veiligheid en ook met de minder zichtbare ingrepen zoals het herstellen van een voetpad.

1.4. OPENBARE WERKEN

Een machthebber beslist waar hij werken uitvoert en wanneer. Een verantwoordelijke bestuurder kijkt waar de noden het grootst zijn en houdt ook rekening met de mobiliteit. Denk maar even terug aan de miserie in Lovenjoel en Korbeek-lo.

1.5. VISIE

Zoals we in ons programma stelden, onze bestuurders hebben geen visie. Ze stellen wel een beleidsprogramma op, maar dat is niets anders dan een opsomming van punten die de verschillende partijen van de meerderheid willen verwezenlijken. Dat is nog geen visie.

2. VERANTWOORDELIJKHEID VS MACHT IN DE POLITIEK

U herinnert zich waarschijnlijk de hetze in de media, veroorzaakt door de Voorzitter van de Leuvense VLD Senioren. Hij werd niet aangeduid als OCMW raadslid waarna hij beweerde dat de belangen van de senioren alleen kunnen verdedigd worden door een senior. Als dat waar zou zijn, dan zou ons parlement er heel anders moeten uitzien en bestaan uit kinderen, adolescenten, gehuwden, gescheiden mensen, landbouwers, elektriciens, enz. Het is duidelijk : hij wilde zijn OCMW zitje. Het ging hem om de macht.

Een verantwoordelijke politicus ijvert voor de verwezenlijking van het gedachtegoed van de partij waartoe hij behoort, maar hij denkt ook aan de toekomst van de partij. Een partij die niet vernieuwt graaft zijn eigen graf.

Daarom hebben de 'ouderen' onder ons beslist om de verantwoordelijkheid door te geven aan de jongere garde. We laten hen echter niet in de steek. Jan coacht de mandatarissen en Monica en ik blijven in het bestuur.

Toen ik zo'n 10 jaar geleden gevraagd werd om voorzitter te worden, heb ik gezegd dat ik wilde werken voor de partij en niet voor mr. X of Mevr. Y. en dat diegenen die wat doen dat indruist tegen het belang van de partij, mij op hun weg zouden vinden. Sommigen zijn daardoor naar de CD&V overgestapt, waar ze – naar ik vernomen heb – nu ook ruzie stoken.

Ik heb toen ook gezegd dat ik niet zou blijven tot men me wegjaagt, maar dat na de verkiezingen van 2006 iemand anders het van mij zou moeten overnemen. We zijn nu zover.

Ik kijk tevreden terug op die laatste 10 jaar.

- We hebben een Lokale Burgerkrant die 3 keer per jaar in alle bussen komt en die gelezen wordt, zoals blijkt uit de reacties die we krijgen.
- Onze website stond model voor alle afdelingen van Vlaams Brabant.
- Door samen hard te werken kan het vernieuwde bestuur vertrekken met geld in de kas. Hierdoor konden we bij de laatste verkiezingen een beroep doen op bekwame vakmensen.

- Ons ledenaantal is van 2000 tot nu, aangegroeid met 30%.
- Bij elke verkiezing zijn we erop vooruitgegaan.
- Bij onze laatste verkiezingscampagne hebben we een duidelijke strategie kunnen bepalen, waarop we onze tactiek konden enten. En wat vooral merkwaardig is, dank zij de goede teamgeest, heeft iedereen zich daaraan gehouden.
- Hier staat een ploeg voor u. Een goed getrainde ploeg van zowel jonge als ervaren mensen. Ieder met zijn eigen kwaliteiten, maar ook met zijn eigen gebreken. Mensen met een eigen persoonlijkheid, en verantwoordelijkheidszin. Echte liberalen dus.

Dat we zover gekomen zijn, is niet alleen het werk van de voorzitter. Een voorzitter moet bezielen, maar het werk moet verdeeld worden. Ik dank dus mijn hele bestuur voor hun steun gedurende de laatste 10 jaar. Ik dank vooral ook Monica en Willy, respectievelijk secretaris en penningmeester, voor de hulp die ik van hen kreeg. Heel in het bijzonder dank ik Jan, die al die jaren onze lijsttrekker was. Hij was dat niet alleen tijdens de campagne, maar gedurende al die jaren heeft hij tijd noch moeite gespaard.

Nieuwe voorzitter, u neemt een zware taak op uw schouders. U erft een goed geoliede partij. We rekenen op u om die partij naar nieuwe successen te leiden. We zijn vol vertrouwen dat u ons naar nieuwe hoogtepunten zal brengen en dat het hele bestuur u daarbij zal helpen.

Bierbeek, 1 april 2007.